

Presudan Zemljotres.

Bilo je to februara, 1964. godine, kada je služba Brata Branhama bila uključena u bukvalno potresanje zemlje. On, i još nekoliko druge braće, ponovo su se okupili da love javelinske svinje. Mesto radnje se nalazilo, otprilike, u toj istoj oblasti, gde se spustilo sedam anđela i pojavio se oblak. Prisećajući se događaja, koji su se odigrali pre godinu dana, očekivalo bi se da bi to mesto moglo da predstavi još neke izuzetne događaje; međutim, kada su se Brat Branham i njegov bliski prijatelj Banks Vud toga dana vratili u kamp, nije bilo čak ni nagoveštaja nečeg neobičnog. Sada mi znamo da su se, u samom tom trenutku, megatone stena već nalazile na ivici pomeranja u nedrima zemlje.

Kada je Brat Branham, zajedno sa Bratom Vudom, obilazio tog dana, iznenada mu se obratio Duh Gospodnji, i rekao mu da uzme kamen i baci ga u vazduh. On je poslušno učinio kako mu je rečeno. Kada je kamen pao na zemlju, zajedno sa njim se spustio mali vihor, i on je, jednostavno, izgovorio reči: „Tako govori Gospod“. Okrenuvši se bratu Vudu, rekao je: „Sada gledaj, nešto će se dogoditi. Da bi se nešto ostvarilo, nešto se, obavezno, mora uraditi. Eto, tako sve i počinje.“

Sutradan se četa lovaca spremala da zatvori logor. Članovi posade su bili zauzeti raznim zadacima, poput pripreme svoje divljači, a Brat Branham se, ostajući veran propisima kampera, još jednom pažljivo uverio da je vatra potpuno ugašena. Odjednom se okrenuo Bratu Roju Robersonu, koji je stajao pored njega, i rekao mu da brzo nađe zaklon. Nešto se moralo desiti. U tom trenutku, jedan od braće je snimao Brata Branhama filmskom kamerom, i, čim mu je ponestalo filma, iza severne litice, tačno iznad prorokove glave, projurio je snažan vihor. Snaga tog uragana je bila toliko ogromna, da je sa te litice otkidala kamenje veličine ljudske pesnice, i odbacivala ih na oko sto metara dalje.

Vrhovi stabala meskita bili su otkinuti, kao od eksplozije; ceo kraj je bio ispunjen vonjem tog vihora. Naravno, braća koja su bila sa njim, pokušala su da nađu sklonište. Neki su se uvlačili ispod automobila, drugi ispod žbunja, ali Brat Branham se nije pomerio. Vihor se podigao, kao da se udaljivao, ali se onda ponovo spustio neiscrpnom snagom. Sav taj zastrašujući prikaz snage i moći, ponovljen je tri puta. Božiji prorok je sve ovo vreme stajao tu, držao svoju kapu u ruci i usmeravao pogled pravo u taj vihor. Kada se on poslednji put podigao i udaljio u pravcu odakle je došao, on je ponovo stavio svoj šešir i polako i jasno rekao: „Bog je progovorio Jovu u vihoru.“ Nastavljajući, objavio je užasnu novost: „Božji sud će pogoditi zapadnu obalu Amerike.“ I zaista, vihor je otišao u pravcu severozapada, upravo prema toj obali.

Pre nego što pogledamo obim tog neminovnog suda, vratimo se nekoliko godina unazad, u vreme kada je Božiji prorok prvi put počeo da govori o tome. (Moramo imati na umu, da Bog šalje proroke da objavljuju sud neposlušnim, kao i da izgrađuje one koji su gladni Reči Božije. Za jednog, te iste reči proroka donose život, za drugog donose smrt i uništenje.) Prvu

napomenu sudnjeg zemljotresa, Brat Branham je izrekao negde 1950. godine. Rekao je: „Doći će vreme, kada će more poteći u pustinju.“

Druga napomena predstojeće seizmičke katastrofe u Americi, bila je u njegovoj propovedi "Drugi Hristov dolazak", izgovorena 17. aprila 1957. godine. U njoj je rekao: „Jednom, u Kaliforniji, imali smo čast da se nalazimo na sastancima, u gradu Oklandu, i tamo je moju ženu prvi put zahvatio zemljotres. Sedeo sam u frizerskoj stolici, i ja... soba se zatresla. I na radiju su odmah saopštili: 'Počeo je zemljotres'. Rekao je: 'Očekuje se još jedan, za otprilike osam minuta.' I pomislio sam: 'Oh, šta ako je to poslednji!' U to vreme, malo ko je shvatao da je Božiji prorok ispunjavao Sveto pismo, pozivajući se na poslednji zemljotres.

27.decembar 1964, u poruci "A Šta vi kažete Ko je On?" rekao je:

„Pogledajte ove zemljotrese u Kaliforniji. Predviđam da će Bog, pre dolaska Gospoda Isusa, potopiti to mesto. Verujem da će Holivud i Los Anđeles, i sve te nepristojne gradove tamo, Svemogućí Bog potopiti. Oni će potonuti na dno mora.“

Iako su mnogi od nas sledili njegovu poruku i verovali mu, kao Božijem proroku ovom naraštaju, čak ni u tom času nismo shvatili, da se proriče sud zapadnoj obali Amerike.

29.aprila 1965. godine, kada je Brat Branham propovedao u samom Los Anđelesu, iskovana je sledeća karika u lancu proročanstava. Toga jutra, pre nego što je propovedao, njegova draga drugarica, sestra Florens Šakarijan, otpevala je pesmu, u svom neponovljivom maniru. (Sestra Florens je već dugo bila bolesna, i nekoliko meseci ranije, Brat Dimos Šakarijan je zamolio Brata Branhama da se pomoli za njegovu sestru, koja je umirala od raka. Tada je Bratu Branhamu data reč od Gospoda, o sestri Florens. On je rekao Dimosu da neće odmah umreti, nego će umreti pre dolaska Gospodnjeg, da će se to dogoditi između dva i tri sata ujutru i da ju je video kako leži u tom stanju.)

Tog jutra, pesma sestre Florens je nosila posebno pomazanje, jer je njen glas tekao kao pesma slavujka. Pesma je bila neverovatan blagoslov, i duboko je dirnula sve prisutne. Na kraju njene pesme, sedeći na platformi pored Brata Karla Vilijamsa, Brat Branham se nagnuo ka Bratu Karlu i rekao: „Čuješ li to?“ Brat Karl je pitao na šta je mislio, a Brat Branham je odgovorio: „Ona se penje uz Zlatno Stepenište, zar ne čuješ kako peva?“

I baš u tom trenutku, jedan čovek je ustao i izgovorio moćnu, očaravajuću poruku na jezicima koji se često čuju na pentekostnim sastancima. Osećaj je bio, kao da je iz reči toga čoveka prosto izlazilo pomazanje, izgovarane su tako ubedljivo i sa autoritetom. Sa druge strane publike, odmah je došlo tumačenje: „O, kćeri Sionska, ne boj se, ne brini se, jer ćeš doživeti Dolazak Gospodnji.“ Pošto je toga dana bio u publici, to je veoma snažno uznemirilo Brata Bilija Pola, jer je znao da je ta poruka suprotna onome, što je Brat Branham primio od Gospoda. A to je bilo rečeno sa takvom snagom i sa takvim pomazanjem, ali on je, ipak, znao da Anđeo Gospodnji nikada nije izneverio Brata Branhama.

U tom trenutku nije bilo nikakvog objašnjenja, i Brat Branham je, jednostavno, počeo da propoveda svoju poruku "Biranje Neveste." Sledeća proročka karika je bila završena, kada se

on obratio ljudima Los Anđelesa i rekao:

„Vi ne znate kada će ovaj grad, jednom, pasti na dno ovog okeana. 'O Kafarnaume', rekao je Isus, 'uzvisivši se do Nebesa, bićeš bačen u pakao'... jer, da su velika dela učinjena u Sodomi i Gomori, oni bi stajali do danas." A Sodoma i Gomora leže na dnu Mrtvog mora, i Kapernaum na dnu morskom. Ti, grade, koji si se nazvao gradom anđela, koji si se uzneo do Nebesa i rasprostranio svu prljavštinu i vulgarnost mode, i svega takvog što, čak, i iz stranih zemalja dolazi ovamo, da uzme našu vulgarnost i širi je, sa svojim prekrasnim crkvama i tornjevima i sve to, kakav ti jesi - zapamti, jednog dana ćeš ležati na dnu ovog mora! Ispod tebe, upravo sada, zjapi ogromna praznina. Gnev Božiji izbija pravo pod tobom. Koliko dugo će On držati ovu barijeru od peska, koja visi nad ovim, kada će vas ovaj okean, dubok kilometar, progutati, sve do jezera Solton Sia. Biće gore, nego poslednjeg dana Pompeje. Pokaj se, Los Anđelese! Pokajte se svi ostali i obratite se Bogu! Čas gneva Njegovog je na zemlji. Spašavajte se, dok ima vremena za spasavanje i uđite u Hrista. Pomolimo se."

Brat Branham je 22. avgusta 1965. godine propovedao propoved "Filter mislećeg čoveka", koja je emitovana telefonom širom zemlje, od jedne, do druge obale, u njoj je on savršeno jasno objavio osudu Amerike:

„Duh Sveti u mom srcu večeras kliče: „Slepa Laodikijo! Koliko često je Bog hteo da ti da probuđenje! Ali sada je nastalo vreme; sad je suviše kasno. Kako si se ti smejala i rugala ljudima koje ti je Bog poslao! Ali sada je nastalo tvoje vreme. O, Sjedinjene Države, Sjedinjene Države, kako je Bog hteo da vas obavije, kao što ptica obavija svoje potomstvo, ali vi ne poželeste. Sada se ovaj Glas širi od obale do obale, od severa ka jugu i od istoka do zapada. Kako je Bog hteo da vas zaogrne, a vi niste hteli! Sada je nastalo vaše vreme. Nacije se urušavaju. Svet se raspada. Njegov komad od hiljadu petsto milja, od trista ili četiri stotine milja širok, potonuće, sto... ili možda četrdeset milja u tu veliku pukotinu tamo, jednom, i talasi će jurnuti sve do Kentakija. A kada se to dogodi, to će tako snažno uzdrmati svet, da će zadrhtati cela njegova površina!"

Kakva paralela između reči Božijeg proroka o Sjedinjenim Državama i Isusovih reči kada je rekao: „O, Jerusalime! Kad bi ti samo znao dan tvoje posete..." Kada bi Sjedinjene Države, i oni ljudi koji sebe nazivaju narodom Božjim, čak i oni koji tvrde da imaju krštenje Svetim Duhom, darove Duha, božansko isceljenje, kada bi oni samo poznali svoj dan, kada je Bog posetio ovaj naraštaj u životu proroka!

Tog februarskog dana, 1964.godine, vihor se spuštao tri puta. Kao odgovor na to, te iste godine, na Veliki petak, 27. marta 1964. godine, prvi sud se obrušio u vidu zemljotresa, koji umalo nije zatrpao obalu Aljaske. Ni jedan čovek, koji je preživeo košmar toga dana, ili bilo ko, ko se od tada bavio istraživanjem činjenica uništenja i gubitaka ljudskih života, ne može zaboraviti kako je bilo pasti pod surovu ruku Božijeg suda.

Sledeći put, sudnji zemljotres se dogodio godinu dana kasnije, ponovo na Veliki petak. Nije bio jak kao prvi, ali je, ipak, jačina udara dostigla 7 poena Rihterove skale. Pošto je epicentar bio u Pjudžet Saundu, petnaest milja od Sijetla, zemljotres je izazvao mnogo manje štete i

gubitaka života, ali je i dalje bio sud zapadne obale, ali već daleko južnije od početnog udara na Aljasku.

18. jula 1965 godine, u svojoj poruci pod naslovom "Ne pokušavaj da služiš Bogu, ako to nije Njegova volja", Brat Branham je rekao: „Ja se, čak, ni ne molim za Ameriku... Ona odlazi sve dalje i dalje. I sada ona mora da potone... skoro jedna desetina površine će propasti.”

Zašto uključujem sve ove direktne citate iz propovedi Brata Branhama? Ovo je sve da bi se potpuno pojasnilo šta je on, u stvari, rekao, pošto mu se pripisuje mnogo toga, što on nije rekao. Zapamtite, on nije odredio rok. Nije rekao kada će se to dogoditi, osim što je predvideo da će se to dogoditi pre dolaska Gospodnjeg.

25.jula 1965. godine, propovedajući "Pomazanici na kraju vremena", on je rekao:

„Ali Gospod Isus nam je rekao da, kada stvari, koje sada vidimo, počnu da se dešavaju, onda treba da podignemo svoje glave, jer se naše iskupljenje približava.

Dakle, ja ne znam šta znači "približava". Možda to znači, kao što je naučnik jednom rekao na TV-u, govoreći o ovoj ogromnoj, hiljadu milja dugoj, pukotini u zemljinoj kori, koja mora potonuti.

Postavljeno mu je pitanje: 'Može li ovo da potone?' To jest, Los Anđeles, Zapadna obala. I mnogi od vas su ih videli kako su oni posmatrali kroz radar i prolazili tamo kroz.. počeli su niže San Hozea, otišli sve do Aljaske i Aleutskih ostrva, negde oko dve stotine milja u more, i sišli dole, u San Dijego, obišli oko Los Anđelesa i popeli se tamo: veliki džep. I svi ti zemljotresi koji su se dešavali - to su vulkanski potresi u tim ogromnim prazninama, kao u kantama... kada fluktuira, proizvodi ove zemljotrese koje smo imali godinama na zapadnoj obali. Sada oko njega postoji pukotina.”

Te večeri, 25. jula 1965. godine, kada je propovedao "Šta privlači planini?", rekao je: "Slušajte pažljivo". (Tu se on okreće Svetom pismu, da bi dokazao da je prorok Reči, i citira Zahariju, koji proriče Hristov dolazak u poslednjim danima.) Zaharija 14:4-5,

4 I noge će Njegove stati u onaj dan na Maslinskoj gori, koja je pred licem Jerusalima ka istoku; i Maslinska gora će se podeliti od istoka do zapada u veoma veliku dolinu, i polovina planine ići će na sever, a polovina na jug.

5 I pobeći ćete u dolinu gora mojih; jer će se dolina gora prostirati do Asila; i bežaćete, kao što ste bežali od zemljotresa u dane Ozije, kralja Judinog...

Još jedan zemljotres otvara zemlju! Ako sledite ovo Sveto pismo ovde, primetite u 5. stihu, kaže se da je cepanje Maslinske gore povezano sa zemljotresom, i to potvrđuje Isaija 29:6,

"Gospod nad vojskama (Savaof) će te posetiti grmljavinom i zemljotresom, i jakim glasom, olujom i vihorom, i plamenom ognja koji sve proždire."

I Otkrivenje 16:9. Baš tako! Šta to znači? Taj isti prorok, koji je rekao o Njegovom prvom Dolasku, video je Njegov drugi Dolazak. Obratite pažnju: „Kao u danima zemljotresa”

Vidite šta rade zemljotresi? Vidite li predviđanja o njima? Vidite li gde se mi nalazimo? Uništavaju se narodi, budi se Izrailj, ispunjavaju se znamenja predskazana prorocima..." (O tom zemljotresu za neznabošce, u poslednjim danima.)

6. decembra 1965. godine, u gradu San Bernardinu, u besedi pod naslovom "Savremeni događaji, razjašnjeni proročanstvom," rekao je da ne misli da će ikada više doći u Kaliforniju i dao je sledeću izjavu: „Pratite, ona će skliznuti u more!“ - za vreme svoje poslednje posete Kaliforniji.

Mnoga braća koja žive u Kaliforniji, dolazila su mu i pitala šta treba da rade. Jednoj grupi ljudi, za vreme lova, je rekao: „Ljudi će nam se смејати što govorimo: 'Tako govori Gospod', da će zemljotres uništiti zapadnu obalu Amerike, ali, braćo, želim da vam kažem ovo: ako imate neke prijatelje ili rođake u Los Anđelesu, da sam na vašem mestu, požurio bih ih da odu odatle, što je pre moguće“. Zatim je on ispričao priču o tome, kako mu je anđeo Gospodnji rekao da će njegova žena, Meda, roditi dečaka, i da će mu on dati ime Josif. Rekao je: „Isti anđeo Gospodnji, koji mi je rekao da ću imati Josifa od Mede, rekao mi je da će Los Anđeles biti potopljen, u rezultatu u zemljotresa, i skliznuti u Tih okean.“

Sada se vratimo na stanje zabrinutosti u kojem se Brat Bili Pol našao, kao rezultat kontradiktornog proročanstva koje je izgovoreno u jezicima, o sestri Šakarijan, na dan kada je Brat Branham propovedao "Biranje Neveste." Kada su se prorok i njegov sin vraćali u svoj hotel, osetio je da je Bilija nešto uznemirilo i rekao je: „Šta je, Pol?“

„A-a, ništa, tata“, odgovorio je Bili.

Nakon što je prešao nekoliko koraka, Brat Branham je ponovo upitao: „Šta te muči, Pol?“

„Pa, tata“, rekao je Bili, „čuo si tu poruku na jezicima i njeno tumačenje.“

„I. šta?“ - rekao je prorok.

„Ali, tata, sam si rekao da ti je anđeo Gospodnji rekao da će ona umreti između dva i tri sata ujutru.“

Obratite pažnju na odgovor Brata Branhama - to je tako tipično za njega - kada odgovara, ali i dalje ne govori protiv jezika i tumačenja: „Sve što ja mogu da kažem, Pole, je da mi Gospod nikada nije govorio ništa drugo.“

11. septembra, 1965. godine, Brat Branham je bio u Feniksu i propovedao je poruku pod nazivom "Preobražavajuća sila Boga". U to vreme sam lično bio svedok kako se rešilo pitanje, koje je uznemiravalo Brata Bilija Pola. Bili smo u hotelu Ramada - Inn, kada je Brat Karl Vilijams primio međugradski poziv iz Los Anđelesa i rečeno mu je da je sestra Florens umrla prethodne noći. To je prijavljeno Bratu Branhamu, i on je odmah zamolio Brata Vilijamsa da sazna vreme njene smrti. Ja sam stajao tamo, kada je zazvonilo i rečeno nam je da je umrla u 2.45 noći.

Dakle, da li su ti jezici i tumačenje zaista došli od Boga, ili je to rezultat ljudske preterane revnosti? Anđeo Božiji je rekao proroku, da će ona umreti između dva i tri sata ujutru. Poruka u jezicima i tumačenje je govorilo da ona neće umrijeti, ali je naša sestra umrla u Hristu, i to se dogodilo upravo tada, kako je Anđeo Gospodnji rekao da će biti - još jedna potvrda proroka Božijeg, pred licem jake opozicije.

Iako činjenice krajnje očigledno ukazuju na Brata Branhama, kao Božjeg proroka za ovaj čas, još uvek ima onih koji odlučuju da koračaju opasnim putem kritike. Po pitanju proročanstva o uništenju Zapadne obale, njihova nevera nalazi plodno tlo i navodi ih da se rugaju Božijem upozorenju datom ovoj generaciji. Na primer, jedan čovek tvrdi da je Brat Branham predvideo da će do uništenja Los Anđelesa doći pre nego što se u tom gradu održi sledeći Međunarodni kongres Preduzetnika Punog Jevanđelja. Oni koji podržavaju ovu izjavu, usuđuju se da se smeju rečima proroka i kažu da je konvencija 1968. godine već održana u Los Anđelesu.

Ja osporavam tu izjavu: prvo, na osnovu toga što ne verujem da je on dao takvu izjavu. Čovek koji tvrdi da to ima snimljeno na traci, ne daje mi da je odslušam. On izjavljuje da Brat Branham nije javno dao tu izjavu, nego ju je šapnuo nekome u blizini, na platformi, a da je njegov mikrofon ulovio glas Brata Branhama. Veoma je čudno, ali taj čovek ne dozvoljava nikome da odsluša taj šapat, koji se pripisuje Bratu Branhamu.

Pretpostavimo, sada, da je on, ipak, dao takvu izjavu - da li je to zaista u suprotnosti sa događajima koji su se desili? Drugim rečima, da li je Kongres Preduzetnika Punog Jevanđelja održan u gradu Los Anđelesu? Odgovor je "ne". Konvencija nije održana u Los Anđelesu, nego u Beverli Hillsu, u hotelu Hilton. Za njihovo dobro, ne bih želeo da su ga isplanirali u Los Anđelesu, ako je Božiji prorok zaista izneo tu tvrdnju.

Što se mene tiče, ja očekujem taj dan, jer verujem da će taj dan doneti vaskrsenje onih, koji su usnuli u Hristu Isusu.

Jedan svetski poznati pentekostalni vođa se žustro raspaljivao u pismu, koje je glasilo: „Nije ni čudo da je Bog morao da uzme Vilijama Branhama sa polja rada. Svakog, ko je predvideo uništenje Los Anđelesa, u kojem žive četiri stotine dvadeset hiljada vernika, ispunjenih Svetim Duhom, bi Bog osudio zbog takve presude.”

Očigledno, taj čovek nije upućen u Sveto Pismo i o kretanju Božijem među Njegovim narodom u današnje vreme. Njegov postupak izgleda detinjasto, odražava nezrelo rasuđivanje i razumevanje. Neću ga imenovati, ali se iskreno nadam da će pročitati ovu knjigu, jer mu treba dati do znanja da se mora pokajati.

I dalje je rekao: „Vilijam Branham je rekao da je anđeo Gospodnji uvek bio sa njim; u noći, 18. decembra, 1965.godine, taj Anđeo je, verovatno, otišao na svoj božićni raspust.” Za mene je to bogohuljenje. To je rujanje Duhu Božijem. Sa ljubavlju kažem: nadam se da će se pokajati i uzeti te reči nazad, da ih ne bi sreo na sudnji dan. On ne shvata da je Bog odjednom uništio dvadeset osam hiljada, samo zato što je jedan čovek sagrešio među sinovima Izrailjevim. Takav je Bog Biblije, On nije Bog ljudske mašte.

Postoji još jedan u svetu poznati jevanđelista, koji je u svojim novinama, u vezi sa ovim predviđanjima zemljotresa, napisao da to nije našao u Svetom pismu, i da su to, po njegovom mišljenju, prosto pojave koje će nastaviti da postoje, ali koje nemaju apsolutno nikakav značaj za narod Božiji. Taj čovek se, takođe, pokazuje kao neupućen u Sveto pismo, jer se ne seća Danila 12:1, gde se kaže da će veliki Arhanđel ustati na zemlji i da će doći propast [Sinod. prev.: „teško vreme“ - Prev.], što se nije desilo otkad postoje ljudi, ali je onima, čija su imena zapisana u Knjizi života, rečeno da se ne boje.

On mora da je neupućen u Otkrivenje 6:12, gde se govori da će, kada se otvori Šesti pečat, doći do velikog zemljotresa. Jovan Bogoslov kaže: „I kada otvori šesti pečat, ja pogledah, i gle, zemljotres veliki, i sunce pomrači kao kostrijet, i mesec posta kao krv.“ Prosto pročitajte „Otkrivenje Sedam pečata“ Brata Branhama, i vidite da se Šesti pečat dešava Jevrejima, kada se Hrist otkriva svojoj braći, ali nejevrejska Nevesta se u to vreme uzima.

Zemljotres tada postaje prekretnica, oko koje se okreću reči proroka i govore Nevesti da izađe i spremi se; ali ta ista Nevesta, takođe, mora razumeti: zli će i biti osuđeni onim, čime će Božji narod biti izbavljen.

Jednom sam isčitavao Bratu Branhamu odlomak iz knjige Otkrivenja, poglavlja od 14. do 18. Otkrivenje 18:4 kaže:

„...izadjite iz nje, narode moj, da ne biste učestvovali u gresima njenim i da se ne biste podvrgnuli njenim pošastima.“

Čim sam pročitao te reči, odjednom sam potpuno shvatio da ovo i jeste poruka Brata Branhama. Pa, to je on rekao: „Izađi iz nje,“ govoreći o izlasku iz sistema, denominacija, rimske kuge, kćeri bludnice i svega ostalog što zaslepljuje oči.

Tada sam saznao da, ne samo da je ispunio Malahiju 4, Luka 17:30, Otkrivenje 10:7, nego je još ispunjavao i 18. poglavlje Knjige Otkrivenja. Toga dana, kada sam pročitao stih 8, koji govori o velikom gradu Vavilonu, koji sedi na sedam brežuljaka (kao što je opisano u Otkrivenju 17):

„...i ona će biti spaljena ognjem, jer je silan Gospod Bog koji joj sudi. I carevi zemaljski, koji su bludničili i sa njom raskošno živeli, plakaće i naricati za njom, kad vide dim od ognja njenog, stojeći podalje, od straha od muke njene... (Kada sam pročitao ovaj odlomak, Brat Branham je rekao: „Atomska energija.“) teško, teško tebi, veliki grade Vavilone, moćni grade! jer je za jedan čas došao sud tvoj“.

Da je to bio običan požar, pokušali bi da ga ugase. Godine 1954, u propovedi „Žig zveri“, Brat Branham je rekao: „Kažem ovo, kao Božiji prorok, Rusko carstvo će baciti određeni tip atomske bombe na Vatikan i uništiti ga za jedan sat. Tako govori Gospod.“ Ovde se u Svetom pismu dokazuje (onima koji imaju oči da vide), da je to tako. Na ovoj zemlji je morao ustati Božiji prorok i reći: „Tako govori Gospod“, da bi se time Sveto pismo moglo ispuniti. Isto tako, morao je da stane na ovu zemlju i kaže: „Tako govori Gospod, Kalifornija će potonuti“, da bi

ona mogla potonuti. Reč Gospodnja se prvo mora se izgovoriti, pre nego što je Bog sprovede.

Otkrivenje 18:20 kaže:

„Veseli se ovome, nebo i sveti Apostoli i proroci, jer je Bog izvršio vaš sud nad njim.“

Bog kaže: „Veselite se, izvršio sam sud vaš nad rimskim sistemom, on je nestao, uništen je ognjem.“

Zatim sam pročitao 21. stih:

„I jedan moćni anđeo uze kamen kao veliki mlinski kamen, i baci ga u more govoreći: sa takvom revnošću će Vavilon, veliki grad biti srušen, i neće ga više biti.“

Tu mi je prorok smireno rekao: „Obrati pažnju, Brate Grin, dva Vavilona.“ To je bilo u avgustu 1964. godine, pre nego što je predvideo uništenje Los Anđelesa. Zbog toga, tada nisam shvatio šta je tačno on mislio pod dva Vavilona - jedan uništen vatrom, a drugi bačen u okean.

Obratite pažnju koji stih u Pismu je on pripisao tome, što će se dogoditi sa Los Anđelesom:

„I glasovi onih koji sviraju na harfi i pevaju, i onih koji sviraju u svirale i trube u trube, više se neće čuti u tebi; u tebi već više neće biti nikakvog umetnika, nikakve umetnosti, i u tebi se više neće čuti buka od vodeničnog kamena; I svetlost svetiljke više se neće pojaviti u tebi (ne možeš upaliti lampu pod vodom); I glas mladoženje i neveste, više se neće čuti u tebi, jer su tvoji trgovci bili plemići zemaljski, i tvojom magijom su svi narodi prevareni.“

Sada se ponovo vratimo na onaj dan, kada se Brat Branham okrenuo Bratu Biliju Polu i rekao: „Sve što ja mogu da kažem, Bili, je da mi Gospod nije govorio ništa drugo (o sestri Florens).“

Rekavši to, okrenuo se svom sinu i rekao: „Bili, gde ti stojiš?“

„U centru Los Anđelesa“, odgovorio je Bili Pol.

„Gde stojiš?“ - upitao je prorok.

„Preko puta kompanije „Mej“, u centru Los Anđelesa“, odgovorio je Bili.

I tu je Brat Branham izgovorio proročke reči: „Bili“, rekao je, „mene već, možda, neće biti, ali ti nećeš biti starac, kada ajkule budu plivale na ovom mestu, gde stojimo“.

Brat Branham je propovedao svoju poslednju poruku u Kaliforniji 7. decembra, 1965. godine, u gradu Kovina. U ovoj propovedi „Vodstvo“ je rekao da ne zna da li će se ikada vratiti u Kaliforniju. Te večeri, nakon što je završio propoved, učinio je nešto što niko od nas, njegovih bliskih sledbenika, nikada nije video, ni čuo od njega. Obično, kada je napuštao svoju crkvu u

Džefersonvilu, pevao je pesmu "Dok se ne sretnemo". Te večeri, u gradu Koinu, u Kaliforniji, on je, po prvi put van svoje crkve u Džefersonvilu, završio svoj deo službe pesmom "Dok se ne sretnemo". „Dok se ne sretnemo, srešćemo se kod nogu Hristovih...” Sedeo sam za glavnim stolom, zajedno sa Bratom Karlom Viliijamsom. Video sam ga kako je išao do ivice platforme, zajedno sa Bilijem, spustio se, zatim se udaljio od Bilija, ponovo se popeo na platformu, i, dok su ljudi pevali tu pesmu, on je mahnuo za oproštaj. Nikada ga ranije nisam video da radi nešto slično, i više nikada ni kasnije.

Dok sam ovo gledao, gurnuo sam brata Viliijamsa u bok i rekao: „Brate Karl, zar se on ne oprašta od Kalifornije?”

Tamo se više nije vraćao.

U kakvu glupu poziciju ljudi dolaze, kada kažu da će napustiti zapadnu obalu samo tada, kada im Bog kaže. Takvim ljudima, bez ijedne senke sumnje, želim da kažem da vam je Bog to već rekao. Rečeno vam je, kada je Bog poslao proroka ovoj generaciji, koji je rekao: „Ovako kaže Gospod, u zemljotresu će se grad Los Anđeles odvojiti i skliznuti u Tihi okean.” Ako ste duhovni, i ako čujete i verujete da je taj čovek bio ispunjenje Malahije 4, preteča drugog dolaska Gospoda Isusa Hrista, i živite na zapadnoj obali, bežite odatle što pre je moguće, jer je Bog zaista progovorio.

<http://www.believersnewsletter.org>

Email [.info.bnl.ministries@gmail.com](mailto:info.bnl.ministries@gmail.com)